

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA W OPOLU

45 - 052 OPOLE
ul. Oleska 19a

Tel. centr. 77 453 86 36,37
Tel/Fax 77 453 73 68
E-mail: rio@rio.opole.pl
www.rio.opole.pl

Opole, 3 grudnia 2013 r.

NA.III-0221- 35/2013

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 października 2013 r. sygn. RPIR.I.7322/OP/Fin.2/2008/2009 dotyczące wyjaśnienia w sprawie naliczania odsetek za nieterminową spłatę należności z tytułu opłaty planistycznej informuję, co następuje.

Stosownie do treści art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.

Na mocy art. 37 ust. 6 powołanej ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta ustala opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 w drodze decyzji, bezzwłocznie po otrzymaniu wypisu z aktu notarialnego, o którym mowa w art. 37 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Powołana wyżej ustawa nie zawiera żadnych uregulowań odnoszących się do odsetek z tytułu niedochowania terminu płatności. Nie zawiera też odniesienia do stosowania innych ustaw, z których mogłoby wynikać uprawnienie do dochodzenia odsetek od nieterminowo uregulowanej opłaty.

W powyższym zakresie wypowiedział się między innymi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 czerwca 2012 r. sygn. II OSK 606/11, który stwierdził, że przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące opłaty planistycznej nie dają podstawy do orzekania w przedmiocie terminu do uiszczenia opłaty ani też o obowiązku zapłaty odsetek ustawowych w razie naruszenia tego terminu.

Jak dodatkowo podkreślił Sąd, „w systemie prawa polskiego nie istnieje jakiś ogólny obowiązek płacenia odsetek w każdym wypadku istnienia zobowiązania pieniężnego lub zobowiązania, w którym świadczenie uzyskało charakter pieniężny jako świadczenie pieniężne. Podkreślić w tym miejscu należy, że w wyroku z dnia 3 września 2004 r. sygn. akt OSK 520/04 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że do opłaty w tytułu wzrostu wartości nieruchomości spowodowanego zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Jak wywiedziono w powołanym wyroku, sam fakt, że przedmiotowa opłata stanowi dochód budżetu gminy i ma publicznoprawny charakter nie oznacza, by uznać ją za podatek w rozumieniu art. 6 Ordynacji podatkowej, nawet jeśli przez podatki rozumie się w Ordynacji opłaty i inne niepodatkowe należności budżetowe. Nie każda bowiem należność budżetu gminy, w tym o dominujących nawet cechach podatku, jest należnością budżetową, do której zastosowanie mają przepisy Ordynacji. O tym zaś, czy przepisy te znajdują zastosowanie przy wydawaniu określonych decyzji stanowi ustawa i regulacji w tym zakresie nie można domniemywać.”

Zajmując stanowisko w kwestii prawa bądź braku podstaw prawnych do naliczania odsetek za zwłokę od nieterminowo uregulowanej opłaty planistycznej stwierdzić należy, że w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie dano j.s.t. prawa do naliczania i dochodzenia odsetek z tytułu nieterminowego uregulowania opłaty planistycznej. Niezależnie od brzmienia art. 67 ustawy o finansach publicznych, który stanowi o odpowiednim stosowaniu przepisów działu III Ordynacji podatkowej, wydaje się, że z aktualnego orzecznictwa sądowego i orzecznictwa rio oraz literatury przedmiotu, wynika brak podstaw prawnych do naliczania i dochodzenia odsetek za zwłokę od nieuiszczonej w terminie opłaty planistycznej.

Przedstawiając powyższe, jednocześnie informuję, że zawarte wyżej informacje są wyłącznie opinią Regionalnej Izby Obrachunkowej w Opolu i nie stanowią obowiązującej wykładni prawa.